Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2022. gada 2. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšana – Regula (EK) Nr. 1393/2007 – 5. pants – Dokumenta tulkošana – Iesniedzēja segtas tulkošanas izmaksas – Jēdziens "iesniedzējs" – Pēc tiesas iniciatīvas, kurā celta prasība, tiesas dokumentu paziņošana personām, kas iestājušās tiesvedībā

Lietā C-196/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunalul Ilfov* (Ilfovas apgabaltiesa, Rumānija) iesniedza ar 2021. gada 4. februāra lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 26. martā, tiesvedībā

SR

pret

EW,

piedaloties:

FB,

CX,

IK,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pasers [*J. Passer*], tiesneši N. Vāls [*N. Wahl*] un M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*] (referente),

ģenerāladvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – rumāņu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– EW vārdā – *S. Dumitrescu*, *avocată*,

– Rumānijas valdības vārdā – *E. Gane*, *L.-E. Baţagoi* un *A. Wellman*, pārstāves,

– Francijas valdības vārdā – *A.-L. Desjonquères* un *N. Vincent*, pārstāves,

– Ungārijas valdības vārdā – *Z. Biró-Tóth* un *M. Z. Fehér*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Biolan* un *S. Noë*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.), 5. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp SR un EW par viņu laulības izbeigšanos, abpusēji vienojoties, kā arī par vecāku atbildības noteikšanu un īstenošanu par viņu nepilngadīgo bērnu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 2.–4. apsvērumu:

"(2) Pareiza iekšējā tirgus darbība ir saistīta ar vajadzību dalībvalstīm uzlabot un paātrināt izsniegšanai paredzētu tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu savstarpēju pārsūtīšanu.

(3) Padome ar 1997. gada 26. maija aktu izstrādāja Eiropas Savienības dalībvalstu tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanas konvenciju un ieteica dalībvalstīm to apstiprināt saskaņā ar to attiecīgajiem konstitucionālajiem noteikumiem. Minētā konvencija nav stājusies spēkā. Būtu jānodrošina konvencijas noslēgšanas sarunu rezultātu nepārtrauktība.

(4) Padome 2000. gada 29. maijā pieņēma Regulu (EK) Nr. 1348/2000 par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs [OV 2000, L 160, 37. lpp.]. Minētās regulas galvenajam saturam par pamatu ņemta konvencija."

4 Šīs regulas 2. pantā ir noteikts:

"1. "Katra dalībvalsts izraugās valsts amatpersonas, iestādes vai citas personas, turpmāk "pārsūtītājas struktūras", kuru kompetencē ir pārsūtīt tiesas vai ārpustiesas dokumentus izsniegšanai citā dalībvalstī.

2. Katra dalībvalsts izraugās valsts amatpersonas, iestādes vai citas personas, turpmāk "saņēmējas struktūras", kuru kompetencē ir saņemt tiesas vai ārpustiesas dokumentus no citas dalībvalsts.

[..]"

5 Minētās regulas 5. pantā ir noteikts:

"1. Pārsūtītāja struktūra, kam iesniedzējs iesniedz dokumentu pārsūtīšanai, informē iesniedzēju, ka adresāts var atteikties to pieņemt, ja tas nav rakstīts kādā no 8. pantā paredzētajām valodām.

2. Iesniedzējs pirms dokumenta pārsūtīšanas sedz visas tulkošanas izmaksas, un tas neskar jebkādus turpmākus tiesu vai kompetentu iestāžu lēmumus par šādu izmaksu segšanu."

6 Šīs pašas regulas 8. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Saņēmēja struktūra, izmantojot II pielikumā paredzēto veidlapu, informē adresātu, ka viņš var atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu tā izsniegšanas brīdī vai nedēļas laikā nosūtot dokumentu atpakaļ saņēmējai struktūrai, ja tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums kādā no šādām valodām:

a) adresātam saprotamā valodā; vai

b) oficiālajā saņēmējas dalībvalsts valodā vai, ja minētajā valstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā izsniedz dokumentus."

Rumānijas tiesības

7 2010. gada 1. jūlija *Legea* nr. 134/2010 *privind Codul de procedură civilă* (Likums Nr. 134/2010 Civilprocesa kodekss; 2015. gada 10. aprīļa *Monitorul Oficial al României*, I daļa, Nr. 247) 61. pantā ir noteikts:

"1. Jebkura ieinteresētā persona var iestāties tiesvedībā, kas norisinās starp sākotnējiem lietas dalībniekiem.

[..]

3. Iestāšanās notiek kāda lietas dalībnieka atbalstam, ja tās mērķis ir atbalstīt tikai vienu pusi."

8 Šā likuma 64. pantā ir paredzēts:

"1. Tiesa nosūta lietas dalībniekiem pieteikumu par iestāšanos lietā un tam pievienoto dokumentu kopijas.

2. Pēc personas, kas iestājas lietā, un lietas dalībnieku uzklausīšanas tiesa lemj par iestāšanās principiālu pieņemamību, izdodot motivētu rīkojumu.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

9 SR un EW attiecīgi ir nepilngadīga bērna māte un tēvs.

10 Dienā, kas iesniedzējtiesas nolēmumā nav precizēta, gan SR, gan EW *Judecătoria Buftea* (Buftjas pirmās instances tiesa, Rumānija) iesniedza pieteikumu par viņu laulības izbeigšanos, kā arī vecāku atbildības par viņu bērnu un tās īstenošanas kārtības noteikšanu.

11 Ar 2016. gada 4. jūlija spriedumu šī tiesa pasludināja SR un EW laulības izbeigšanos, abpusēji vienojoties. Tā arī noteica bērna dzīvesvietu mātes dzīvesvietā un nolēma, ka vecāku aizgādību īstenos abi vecāki kopīgi, nodrošinot personisko saišu saglabāšanu starp tēvu un bērnu saskaņā ar saskarsmes tiesības izmantošanas kārtību. Turklāt minētā tiesa piesprieda EW maksāt uzturlīdzekļus bērnam.

12 Gan EW, gan SR par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā – *Tribunalul Ilfo*v (Ilfovas apgabaltiesa, Rumānija).

13 EW galvenokārt lūdz atcelt minēto spriedumu jurisdikcijas neesamības dēļ un, pakārtoti, tā daļēju grozīšanu attiecībā uz bērna dzīvesvietu un uzturlīdzekļu maksāšanu šim bērnam.

14 SR lūdz nodibināt viena vecāka atsevišķu aizgādību, atcelt EW sagatavoto saskarsmes tiesības izmantošanas kartību, grozīt uzturlīdzekļu apmēru, kas bērnam jāmaksā, kā arī no jauna sadalīt izdevumus.

15 2018. gada 5. jūlijā FB, CX un IK, kas attiecīgi ir bērna brālis, māsa un vectēvs, lūdza atļauju iestāties lietā EW prasījumu atbalstam. Šīs personas, kas iestājas lietā, dzīvo Francijā.

16 Lai lemtu par šī pieteikuma par iestāšanos lietā pieņemamību, iesniedzējtiesa ar 2020. gada 15. septembra rīkojumu nolēma, ka SR un EW ir pienākums nodrošināt šīs tiesas izdoto pavēstu tulkošanu franču valodā, lai tās paziņotu FB, CX un IK atbilstoši Regulas Nr. 1393/2007 noteikumiem.

17 SR un EW atteicās segt izmaksas, kas saistītas ar šo procesuālo dokumentu tulkošanu franču valodā, uzskatīdami, ka šie izdevumi ir jāsedz iesniedzējtiesai. Šie lietas dalībnieki apgalvo, ka iesniedzējtiesa ir jāuzskata par "iesniedzēju" Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā.

18 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka jēdziens "iesniedzējs" Regulas Nr. 1393/2007 5. panta izpratnē nevar attiekties uz tiesu. Tiesa nevarēja darboties kā pārsūtītāja struktūra šīs regulas 2. panta 1. punkta izpratnē vai kā saņēmēja struktūra tās 2. panta 2. punkta izpratnē. Šajā gadījumā iesniedzējtiesa darbotos kā pārsūtītāja struktūra, kas ir kompetenta pārsūtīt konkrētos tiesas dokumentus izsniegšanai citā dalībvalstī, proti, Francijā.

19 No minētās regulas 5. panta 1. punkta izrietot, ka jēdziens "iesniedzējs", tāpat kā jēdziens "adresāts", acīmredzami ir izslēgts no jēdzienu "pārsūtītāja struktūra" un "saņēmēja struktūra" attiecīgās piemērošanas jomas. Tā kā iesniedzējtiesa pamatlietā ir pārsūtītāja struktūra, to nevar uzskatīt par iesniedzēju.

20 Šī tiesa uzskata, ka iesniedzējs Regulas Nr. 1393/2007 izpratnē esot persona, kura ir iesniegusi pieteikumu un kurai ir interese, lai [dokumentu] izsniegšana tiktu veikta atbilstoši šai regulai un lai tiesvedība tiktu beigta. Šajā lietā runa esot par SR un EW, jo katrs no šiem lietas dalībniekiem ir iesniedzis apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā un tātad tiem principā ir interese, lai apelācijas tiesvedība beigtos.

21 Šajos apstākļos *Tribunalul Ilfov* (Ilfovas apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai gadījumā, ja tiesu iestāde nolemj un ar pavēsti pieaicina personas iestāties civilprocesā, "iesniedzējs" [Regulas Nr. 1393/2007] 5. panta izpratnē ir dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir pieņēmusi lēmumu par personu pieaicināšanu iestāties lietā, vai lietas dalībnieks tiesvedībā, kura tiek izskatīta minētajā tiesu iestādē?"

Par prejudiciālo jautājumu

Par pieņemamību

22 Rumānijas valdība uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, jo iesniedzējtiesas veiktais faktisko apstākļu apraksts neļauj noskaidrot, vai jautājums par nepieciešamību tulkot procesuālo dokumentu un tādējādi ar to saistīto izmaksu segšanu rodas konkrēti pamatlietā.

23 Precīzāk, iesniedzējtiesa neesot norādījusi, vai pavēstu izsniegšana personām, kas iestājušās lietā, jau ir notikusi un vai tās ir atteikušās tās saņemt, pamatojoties uz to, ka tās nav sagatavotas valodā, kuru tie saprot vai kuru tiem vajadzētu saprast. Taču, ja tas tā nav, iesniedzējtiesas uzdotais jautājums būtu hipotētisks un tāpēc nepieņemams.

24 Šī valdība norāda – Tiesai jau ir bijusi iespēja precizēt, ka atbilstoši Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 1. punktam pārsūtītājai struktūrai ir jāvērš iesniedzēja uzmanība uz risku, ka dokumenta adresāts iespējami var atteikties pieņemt dokumentu, kas nav sagatavots kādā no šīs regulas 8. pantā paredzētajām valodām. Tomēr saskaņā ar 2015. gada 16. septembra spriedumu *Alpha Bank Cyprus* (C-519/13, EU:C:2015:603, 35. punkts) iesniedzējam esot jāizlemj, vai ir jātulko konkrētais dokuments, kura tulkošanas izmaksas tam turklāt jāsedz atbilstoši šīs pašas regulas 5. panta 2. punktam.

25 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajā tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu kontekstā un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesa var noraidīt valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu lietderīgu atbildi

uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2021. gada 21. decembris, *Euro Box Promotion* u.c., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 un C-840/19, EU:C:2021:1034, 139. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Turklāt, ņemot vērā sadarbības garu, kas valda attiecībās starp valsts tiesām un Tiesu prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, noteiktu iepriekšēju iesniedzējtiesas konstatējumu nepastāvēšana obligāti neizraisa lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību, ja – lai gan ir šie trūkumi – Tiesa, ņemot vērā no lietas materiāliem izrietošos elementus, uzskata, ka tā iesniedzējtiesai var sniegt lietderīgu atbildi (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Reliantco Investments* un *Reliantco Investments Limassol Sucursala Bucureşti*, C-500/18, EU:C:2020:264, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Šajā gadījumā jākonstatē, ka Tiesas rīcībā ir pietiekama informācija, kas tai ļauj sniegt lietderīgu atbildi iesniedzējtiesai. Jānorāda, ka no EW Tiesai iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem izriet, ka 2019. gadā iesniedzējtiesa jau ir izsniegusi procesuālos dokumentus personām, kas iestājušās lietā, un ka šīs personas atbilstoši Regulai Nr. 1393/2007 esot atteikušās tos pieņemt, pamatojoties uz to, ka šie dokumenti bija sagatavoti rumāņu valodā. Viņi esot lūguši iespēju saņemt minēto procesuālo dokumentu tulkojumu franču valodā, jo nepārvaldot rumāņu valodu.

28 Tādējādi šie EW izklāstītie faktiskie apstākļi ļauj vajadzības gadījumā papildināt iesniedzējtiesas norādītos faktiskos apstākļus, un tātad apstiprina uzdotā jautājuma atbilstības pieņēmumu, novēršot to, ka tas varētu tikt uzskatīts par hipotētisku.

29 Šādos apstākļos lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par lietas būtību

30 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, kas izdod rīkojumu pārsūtīt tiesas dokumentus trešām personām, kuras ir lūgušas atļauju iestāties tiesvedībā, ir jāuzskata par "iesniedzēju" šīs tiesību normas izpratnē.

31 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar šo tiesību normu iesniedzējs sedz iespējamās tulkošanas izmaksas pirms dokumenta pārsūtīšanas, neskarot iespējamu turpmāku tiesas vai kompetentās iestādes lēmumu par šo izdevumu segšanu.

32 Šajā ziņā jākonstatē, ka Regulā Nr. 1393/2007 nav ietverta nekāda jēdziena "iesniedzējs" definīcija.

33 Tā kā šādas definīcijas nav, Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē, ņemot vērā tā kontekstu, kā arī Regulas Nr. 1393/2007 izvirzītos mērķus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. septembris, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, 28. punkts, kā arī pēc analoģijas attiecībā uz Regulu Nr. 1348/2000, spriedumu, 2008. gada 8. maijs, *Weiss und Partner*, C-14/07, EU:C:2008:264, 45. punkts.) Savienības tiesību normas rašanās arī var būt viens no tās interpretācijas elementiem (spriedums, 2018. gada 10. decembris, *Wightman* u.c., C-621/18, EU:C:2018:999, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Pirmkārt, attiecībā uz šīs regulas 5. panta 2. punkta kontekstuālo un vēsturisko interpretāciju jākonstatē, ka pašā šīs tiesību normas formulējumā ir nošķirts iesniedzējs, kurš sedz iespējamās tulkošanas izmaksas pirms dokumenta pārsūtīšanas, un pārsūtītājas dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, kurā celta prasība un kura var pieņemt iespējamu vēlāku lēmumu par šo izmaksu segšanu.

35 Šī atšķirība starp iesniedzēju un valsts tiesu, kurā celta prasība, izriet arī no Tiesas judikatūras par Regulu Nr. 1393/2007, it īpaši no 2015. gada 16. septembra sprieduma *Alpha Bank Cyprus* (C-519/13, EU:C:2015:603, 41.–43. punkts), kurā Tiesa uzsvēra, ka, pirmām kārtām, pārsūtītājas dalībvalsts tiesai, kurā celta prasība, ir jālemj par būtiskiem jautājumiem, jo tie pretstata dokumenta iesniedzēju un adresātu, un, otrām kārtām, minētajai tiesai būs jānodrošina, lai līdzsvarotā veidā tiktu aizsargātas iesaistīto pušu, proti, iesniedzēja un adresāta attiecīgās tiesības.

36 Līdzīga atšķirība izriet no 2016. gada 28. aprīļa rīkojuma *Alta Realitat* (C-384/14, EU:C:2016:316, 75. punkts), kurā Tiesa ir paredzējusi iespēju, ka pirms dokumenta izsniegšanas procedūras sākšanas tiesai, kurā celta prasība, ir jāveic pirmais provizoriskais vērtējums par adresāta valodu zināšanām, lai, vienojoties ar iesniedzēju, noteiktu, ir vai nav vajadzīgs dokumenta tulkojums.

37 Tāpat ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 1. punktā paredzēta atšķirība, kas līdzvērtīga šī sprieduma 34. punktā minētajai, jo tajā noteikts, ka pārsūtītāja struktūra brīdina iesniedzēju, ka adresāts var atteikties pieņemt pārsūtīto dokumentu, ja tas nav sagatavots kādā no šīs regulas 8. pantā norādītajām valodām. Saskaņā ar minētās regulas 2. panta 1. punktu pārsūtītājas struktūras ir valsts amatpersonas, iestādes vai citas personas, kuru kompetencē ir pārsūtīt tiesas vai ārpustiesas dokumentus izsniegšanai citā dalībvalstī. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šajā gadījumā iesniedzējtiesa rīkojas kā pārsūtītāja struktūra.

38 Turklāt no Regulas Nr. 1393/2007 4. apsvēruma izriet, ka Regula Nr. 1348/2000, kura tika atcelta ar pirmo minēto, galvenokārt bija balstīta uz Eiropas Savienības dalībvalstu tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanas konvenciju, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, un pieņemta ar Eiropas Savienības Padomes 1997. gada 26. maija aktu (OV 1997, C 261, 1. lpp.).

39 Skaidrojošais ziņojums par šo konvenciju (OV 1997, C 261, 26. lpp.), kuram ir nozīme Regulas Nr. 1393/2007 interpretācijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. novembris, *Tecom Mican* un *Arias Domínguez*, C-223/14, EU:C:2015:744, 40. punkts, kā arī pēc analoģijas attiecībā uz Regulu Nr. 1348/2000, spriedumu, 2008. gada 8. maijs, *Weiss und Partner*, C-14/07, EU:C:2008:264, 53. punkts), apstiprina Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkta interpretāciju, saskaņā ar kuru dokumenta tulkošanas izmaksas nav jāsedz tiesai, kurā celta prasība.

40 Skaidrojošajā ziņojumā ietvertajā komentārā par minētās konvencijas 5. panta 2. punktu, kura formulējums būtībā ir identisks Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkta formulējumam, ir precizēts, ka "jēdziens "iesniedzējs" visos gadījumos attiecas uz lietas dalībnieku, kurš ir ieinteresēts dokumenta pārsūtīšanā. Līdz ar to runa nevar būt par tiesu".

41 Šādos apstākļos no Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkta kontekstuālās un vēsturiskās interpretācijas izriet, ka tad, ja tiesa izdod rīkojumu pārsūtīt tiesas dokumentus trešām personām, kas lūdz atļauju iestāties tiesvedībā, šo tiesu nevar uzskatīt par "iesniedzēju" šīs tiesību normas izpratnē, lai segtu iespējamās tulkošanas izmaksas pirms šo dokumentu pārsūtīšanas.

42 Otrkārt, šo konstatējumu apstiprina Regulas Nr. 1393/2007 teleoloģiskā interpretācija.

43 Tiesai jau ir bijusi izdevība attiecībā uz Regulas Nr. 1393/2007 mērķiem precizēt, ka tās nolūks, kā izriet no 2. apsvēruma, ir izveidot tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanas Savienībā mehānismu, raugoties no pareizas iekšējā tirgus darbības viedokļa. Tādējādi, lai uzlabotu tiesvedības efektivitāti un ātrumu un nodrošinātu pareizu tiesvedību, ar minēto regulu ir iedibināts tiesas un ārpustiesas dokumentu tiešas nosūtīšanas princips starp dalībvalstīm, kura mērķis ir vienkāršot un paātrināt tiesvedības (spriedums, 2015. gada 16. septembris, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, 29. un 30. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, un 2016. gada 28. aprīlis, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, 47. un 48. punkts).

44 Tomēr Tiesa jau ir arī nospriedusi, ka Regula Nr. 1393/2007 ir jāinterpretē tādējādi, lai katrā konkrētajā gadījumā tiktu nodrošināts taisnīgs līdzsvars starp dokumenta iesniedzēja un adresāta interesēm, saskaņojot procesuālo dokumentu pārsūtīšanas efektivitāti un ātrumu ar nepieciešamību nodrošināt šo dokumentu adresāta tiesības uz aizstāvību (spriedums, 2015. gada 16. septembris, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī rīkojums, 2016. gada 28. aprīlis, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, 51. punkts).

45 Turklāt Tiesa ir norādījusi – no vienas puses, ir būtiski, ka, lai dokumenta adresāts faktiski varētu izmantot savas tiesības uz aizstāvību, attiecīgais dokuments būtu sagatavots valodā, kuru viņš saprot, bet no otras puses, iesniedzējs nedrīkst ciest no negatīvām sekām, ko izraisa laiku novilcinoša un acīmredzami ļaunprātīga netulkota dokumenta nepieņemšana, ja ir pierādīts, ka tā adresāts saprot valodu, kurā šis dokuments sagatavots. Tātad tiesai, kas izskata lietu pārsūtītājā dalībvalstī, iespēju robežās ir jāaizsargā katra lietas dalībnieka intereses, it īpaši, pārbaudot visus izšķirošos faktiskos apstākļus un pierādījumus, kas konkrēti pierāda adresāta valodu zināšanas (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, 78. un 79 punkts).

46 Taču interpretācija, saskaņā ar kuru pārsūtītājas dalībvalsts tiesa, kurā celta prasība, būtu jāuzskata par iesniedzēju Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkta izpratnē, būtu pretrunā šīs tiesas pienākumam nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp dokumenta iesniedzēja un adresāta interesēm. Šāda pienākuma ievērošana noteikti nozīmē, ka iestāde, kurai tas jādara, ir objektīva iesniedzēja un adresāta interešu kontekstā. No tā izriet, ka šo iestādi nevar jaukt ar vienu no ieinteresētajām personām, proti, iesniedzēju.

47 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1393/2007 5. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja tiesa izdod rīkojumu pārsūtīt tiesas dokumentus trešām personām, kas lūgušas atļauju iestāties tiesvedībā, šo tiesu nevar uzskatīt par "iesniedzēju" šīs tiesību normas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000, 5. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja tiesa izdod rīkojumu pārsūtīt tiesas dokumentus trešām personām, kas lūgušas atļauju iestāties tiesvedībā, šo tiesu nevar uzskatīt par "iesniedzēju" šīs tiesību normas izpratnē.

[Paraksti]